

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ

(ЧЛ 312 - 315 ЗКП-а)

Okružnim

Сдржаног дана 8.10.2004

200 године, пред

Nišu

судом у

Состав већа

Председник већа - судија

Zoran Krstić

Чланови већа - судије поротници,

Milan Nikolić - sudija

Svijić Zagorka

Aleksandar Milenović

Gordana Krasmanović

Записничар,

Ivana Nikolić

Zamenik OJT

тужилац

Jelica Vučković Janković

Оптуженни: Simonović Miloš i dr.

Бранилац: Momčilo Kovačević
i Jokanović Živojin

Оштећени: Emina Romiza

Пуномоћник - законски заступник

Тумач - вештак

ПРЕДМЕТ ПРЕТРЕСАЊА

Кривично дело из чл. 47. ст. 1. КЕ РС

ПОЧЕТАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У ..... 9.00 ..... ЧАСОВА

Главни претрес је јаван - јавност искључена

Председник већа - судија отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

Изјашњење о саставу већа

Председник већа - судија утврђује да су дошли:

Утврђује се да су испуњене све законске предпоставке за одржавање главног претреса.

Председник већа - судија поступајући сходно чл. 89 ст. 1 ЗКП-а, позива оптуженог и од њега узима личне податке:

1. Име и презиме

2. Матични број

3. Надимак

4. Име и презиме оца _____

5. Име и девојачко презиме мајке _____

6. Где је рођен - а _____

7. Где станује _____

8. Дан, месец и година рођења _____

9. Држављанство _____

10. Занимање _____

11. Породичне прилике _____

12. Да ли је писмен - а _____

13. Какве је школе завршио - ла _____

14. Да ли је, где и када служио војску, да ли има чин резервног подофицира, официра или је војни службеник
_____

15. Да ли се води у војној јединици и при ком органу надлежном за послове одbrane
_____

16. Да ли је одликован - а _____

17. Запослен - а са приходима _____

18. Поседује следећу имовину _____

19. Да ли је, када и зашто осуђиван - а _____

20. Да ли је и када изречену казну издржао - ла _____

21. Да ли се против њега - ње води поступак за које кривично дело _____

22. Законски заступник ако је окривљени малолетан _____

Sada se tačno ne sećam, ali mislim da sam iz stana u kome sam bio sa devojkom kod Ljiljane Djukonović, a u istoj zgradi bio na oko sat vremena pre nego što sam došao na posao. TAda sam nosio pol. uniformu i na glavi kačket Naočare u to vreme nisam nosio, a nosim od oko pre jedne g. Nisam nosio ni naočare za sunce. Bio sam kratko ošišan kao i svi iz jedinice, nisam nosio ni brkove. Sa sobom sam nosio automatsku pušku, ~~jer~~ sam to bio u obavezi da nosim, dok službeni pištolj TT kal. 7,62 mm nisam uvek nosio jer sam ga ponekad čuvao i u policijskoj stanici. Tog dana sam ga nosio sa sobom jer sam imao i opasač na sebi.

Po dolasku na posao ja sam defurao ispred same kuće u kojoj je bila pol stanica smeštена. Nikuda nisam odlazio sve do trenutka kada sam čuo da se dogodilo ubistvo ili samoubistvo. Ne sećam se do bro vremena kada sam to I čuo milim da je bilo oko 19, 30 ili 20, 30 h.

Kada sam u samoj zgadi video ošt. RAmizu da sedi u stanu Čolakovića ja sam prišao do nje pa me ona zagrlila plačući i rekla mi Miloše ti si hteo da nas spasiš. Ja sam je držao za ruke, i rekao joj da se ne sekira. Kada me je ona pitala da li bih želeo da je odvezem

do Lap Džamiye pri čemu mi nije rekla gde hoće da je odvezem, ja sam joj odgovrio da hoću. Pristune komšije su rekle da to ne činim zbog čega je nisam odvezao. Dok sam bio tu u zgradi razgovarao sam sa komšijama ali nikoga nisam pitao ko je to učinio niti je ko o tome govorio svi su samo čitali i grčali ramene Tu u hodniku video sam opt. Marakovića pa se sećam da je imao faremerice i jednu crnu majcu ili duksericu, zanči nije bio u uniformi. S njim nisam govorio Tog dana ja sam na poso otiša o automobil Automobilom se na poso stiže za 5-lo m jer je ta kuća u kojoj je bila smeštena pol. stanice od moje zgrade udaljen 3-4 km.

Iz pištolja kojim sam ja bio zadužen ja uopšte nisam pucao. Na 2-3 meseca pre toga izistog je pucao moj kolega prilikom jednog gadjanja stim što ja ne znam da li ga on tada očistio ili nije, znam da mi je vratio municiju kojom je ispalio da se njom razdužim. Ja ga nisam čistio. Iz automatske puške takodje nisam tada pucao. Moj pištolj je bio bez prigušivača.

Kada sam se vratio iz moje zgrade ja sam nastavio da radim, radio sam do 1 u toku noći, a zatim ostao da spavam u samoj zgadi jer je takvo naredjenje bilo da bih u 6 ustađa da se pripremim za novu smenu od 7 h. Dok sam se pripremao naišli su neki moje kolega studenti za fak. za fiz. kulturu pa sam ja sa njima počeo da razgovaram TAda su prišli ins. SUP i lišili me slobode i oduzeli mi oružje.

Što se tiče naših kontakata mogu da kažem da me jednom prilikom kada sam se vratio iz Podujeva sin ošt. Avdija molio da ga prebacim automobil do Skoplja nudići me 1.000 dem Odbio sam i rekao da je opasno jer je bilo slučajeva da Srbi koji su sa Albancima malteriju pa da ti ljudi i nestanu. Istovremeno sam mu ponudio da ukoliko se boji dodje kod mene sa članovima svoje porodice. Nakon toga video me jednom orilikom kada sam se vraćao sa punkta i to na ulazu iz zgradu. Pođeo da plaće i tražio da kažem Isi da ga pošalje iz Prištine. Sećam da je iz stana izašla RAmiza pa sam je pitao gde je Isa. Kada je Isa izašao ja sam

istom rekao da može da se obrati ako mu treba bilo šta i da sam ja tu ne predlažući mu da pošalje svog sina iz Prištine, jer je Abdija u međuvrem pobegao sa tog sprata na sprat više. Nikada ja njima nisam rekao da napuste Prištinu sa porodicom.

Posle ovih dogadjaja ja sam se pre 3 g čuo sa Abdijom rekao da zna ko je to uradio i da ja spavam mirno. Čuo sam se sa njihovim najmladji sinom Enisom koji me pitao ko je to uradio pa sam mu ja rekao da neznam.

Predsednik veća otvara zasedanje objavljuje predmet glavnog pretresa i sastav veća.

Stranke ne prigovaraju sastavu veća.

Predsednik veća utvrđuje da su na glavni pretres došli zamenik OJT Jelica Vučković, optuženi, branilac optuženog Simonovića adv. Jokanović Živojin iz Beograda, oštećena kao i njen punomoćnik.

Na glavni pretres nije došao branilac opt. adv. Momčilo Kovačević koji je prema kazivanju Markovića, upoznat sa vremenom održavanja glavne pretresa i sinoć je obavestio optuženog da će doći na glavni pretres, međutim nije došao a on nezna iz kojih razloga.

Pošto je opt. omogućeno da pozove telefonom adv. Kovačevića, isti obaveštava sud da je on navodno izašao iz advokatske kancelarije ali je nedostupan preko njegova mobilnog telefona.

U medjuvremenu je opt. Marković DRagiša obezbedio drugog branjoca adv. SAše Pejčića iz Niša, koga pored adv. Momčila Kovačevića koji će takođe pristupiti ovom pretresu ovlastio da ga brani u ovom kriv. postupku Ispunjene su pretpostavke za održavanje glav. pretresa.

Glavni pretres je javan.

Sud uzima lične podatke od optuženih.

OPTUŽENI SIMONOVIĆ MILOŠ iz Beograda daje o sebi lične podatke kao u prethodnom postupku s dopunom da je zaposljen u MUP RS kao instruktor da je oženjen, bez dece je, završio FAK. za fiz. kulturu bez čina vodi se VE ČUkarica, zaradjuje 22.000,00 din mesečno.

OPTUŽENI MARKOVIĆ DRAGIŠA daje o sebi lične podatke kao u prethodnom postupku s dopunom da je vlasnik privatne gradj. firme sa sedištem u Beogradu, otac dva mal. deteta, bez čina je, vodi se VE Niš, slabog imovnog stanja zaradjuje 200 - 1.000,00 eura mesečno.

Sud konstatuje da je u medjuvremenu došao adv. Kovačević a da je adv. Pejčić otišao sa glav. pretresa.

OPTUŽENI su upozorenici da nisu dužni da se brane niti da odgovaraju na postavljena pitanja, da pažljivo prate tok glav. pretresa, da mogu postavljati pitanje predlagati izvodjenje dokaza, davati objašnjenja i da sve što budu izjavili može biti upotrebljeno protiv njih kao dokaz.

Zamenik OJT Čita optužnicu Kt. lo4/99 od 12.2.2001. godine.
Optuženi saglasno izjavljuju da su optužnicu razumeli.

Iz zasedanja se udaljuje optuženi Dragiša.

SASLUŠANJE OPTUŽENIH

Pošto je pozvan da se izjasni o optužbi ako to želi, da li priznaje da je izvršio kriv. delo i da je kriv. odgovoran opt. Simonović Miloš izjavljuje:

Ja krivično delo nisam izvršio.

Optuženi se u ostalom brani kao u prethodnom postupku na zapisnik Ki 41 /99 od 7.5.1999 godine stiže što dodaje:

U toj zgradi u kojoj se desilo ubistvo ja sam odrastao, tako da sam jako dobro poznavao porodicu pokojnog, družio se sa njegovim sinovima i bili smo u jako dobrim odnosima. Optuženog Markovića takođe poznavao jer je u to vreme bio odsutan, bio je van Prištine tako da ih tih dana nisam vidjao. Sa njim se nisam družio samo smo se javljali jedan drugome počto smo se znali.

Znači svi smo mi stanovali u istoj zgradi.

Oni su ^urazgovarimo izražavali sumnju
da je to neko drugi uradio.

Ja sam u pritvoru bio do 14.6.1999 godine

Prilikom dolaska na posao i odlazaka sa posla mi smo se upisivali
u jednu knjigu odnosno nismo se upisivali već je postojala knjiga o raspored
službe i starešina je vodio evidenciju o tome ko kada dolazi i ko kada odlazi.

Smatram da je RAMiza kada me je zagrila i plačući rekla da
sam htio da je spasem, to rekla zato što sam im ja ponudio pomoći.

Pošto je okr. predviđeno da je u istrazi rekao da je savetao
Isi da ide sa porodicom i da je od majke saznao da je RAMiza tražila
da od njega pozove policiju opt. izjavljuje da jeste tako bilo ali ne može
svega da se seti.

Na pitanje zamenika OJT Optuženi odgovara:

Po povratku iz svoje zgrade u pol. stanicu a pošto sam saznao
da je Isa ubijen ja nisam izlazio niti odlazio nekuda. Čuo sam
da je policajac po imenu Slaviša obavestio komandira Jankovića
stim što se ne sećam da li je on bio tu u stnaci ili je bio na terenu.
U toku dana Isu nisam video, dok se ne sećam da li sam RAMizu video ispred
stambene zgrade sa ostalim komšijama.

Na pitanje punomoćnika okr. kazao da on svoj lični pištolj
nije posedovao ali da je njegov otac imao pištolj kalibra 7, 65 mm koga
je nasledio od dede, stim što misli da je bio u njihovom stanu a nezna
da li je on oduzet od strane policije ili ne.

Ja krajnje želim da kažem da sam ovih dana saznao da je Isa
njima u to vreme rekao da mu čuvaju ženu, jer će njega za 2-3 dana
da ubiju.

Čuo je je od pomenute Nade Gajić, Nikole Čolakovića, njegove
supruge.

To je sve što sam imao da iznesem u svoju odbranu.

OPTUŽENI MARKOVIĆ DRAGIŠA pošto je pozvan da se izjasni o
optužbi ako to želi da li je izvršio kriv. delo i da je kriv. odgovoran
opt. Marković izjavljuje:

Ja ne priznajem da sam izvršio kriv. delo koje mi se stavlja na teret.
U svemu ostalom opt. se brani kao u prethodnom postupku stim što dodaje:

Ja sam u to vreme živeo u Beogradu gde sam se preselio još
1993 g sa svojom porodicom. U Prištini sam došao 3.5.1999 g da donesem
svom ocu cigarete i da ih obidjem.

Iz posete kod strica Živka ja sam se vratio u 19,30 h,
i otišao sam us tan svojih roditelja koji žive u istoj stani, zgrade u
kojoj žive RAMiza i Isa. U jednom trenutku smo začuli plać i neku drenjavu
pa smo svi izašli. U hodniku na prvom spratu, gde se nalazi stan oštećene
videli smo RAMizu i njene košije sa tog sprata. Niko tada nije govorio
o tome ko je ubio Isu svi su čutali. Dok sam ja sa mojima bio u hodniku
video sam da je došao Miloš Simović i ramizra pitala da liželi da je odvezre
kod sina. Čuo sam dasugerišu da ne idu u tom delu grada po mraiku. Bio sam
tu kada su došli ins. SUP da će istražni sudija doći sutradan da izvrši
uvidjaj. Tu sam se zadražao oko pola satqa a potom otisao kod roditelja
i više nisam izlazi iz stana do sutradan.

U to vreme ja uniformu nisam posedovao. Ja sam vojsku služio
još 1993 godine, u Nišu, pa sam svoju uniformu vratio u jedinici. Nakon
toga 1993 godine u toku leta bio u rez. sastavu policije ali sam i tada
vratio uniformu i oružje. Znači u to vreme nisam posedovao bilo kakvu uniformu
Lično naoružanje takođe nisam posedovao. RAMije sam imao pištolj koji
ostao iza moga deda ali mi je taj pištolj oduzet od strane sudsije u
Klanježu 1995 ili 1996 godine.

Moj otac je posedovao autom pušku Tomson iz II svetskog rata koju je bio dobio od SUP u to vreme a moj brat pištolj CZ 99 kalibra 9 mm kao i automatsku pušku. On je posedovao pol. uniformu.

Posle mog hapšelja vršen je pretres stana mojih roditelja, kao i komšija, ali nije pronađena niti vojnička uniforma niti pak neko oružje koje bi moglo da pripada meni.

Što se tiče mojih odnosa sa Simonovićem mi smo se znali iz vidjenja čak smo se i sukobili jednom ispred zgrade prilikom parkiranja vozila.

Pok. Isu i Ramizu sam poznavao samo iz vidjenja i jedino sam se javljaо dobar dan.

To gana Simonović Miloša uopšte nisam video, a nisam video tog dana ni Isu, niti Ramizu.

Te večeri vratio sam do 19,30 zbog policijskog časa.

Imao bih još i to da kažem da sam prilikom prepoznavanja bio zajedno sa dvojicom muškarca starosti od oko 50 godina, a u stanici su mi dali da obučem bluzu komandira zatvora. U to vreme nisam nosio ni bradu ni brkove. Hoću i to da kažem da su tada pretresli stan mog brata. Te noći nisam tražio od Čolaković Nikole da me vozi negde moja supruža nije medicinska sestra. A moj otac je radio u Dom Staraca kao vozač.

U toku te noći ja nikuda nisam išao niti izlazio jer to nije bilo moguće bez specijalne propusnice pošto je bio policijski čal.

Meni jasno zbog čega sam ja prijavljen i optužen.

Hoću još da kažem da smo u toj stam. zgradi od mlađi ljudi bili ja i Simonović pa mi je bio potreban krivac. U to vreme vojne uniforme su imali i drugi ljudi iz zgrade i moj I komšija Čolić.

U to vreme moj brat bio u istoj zgradi i to u stanu nekog Albanca a ključeve od tog stana dali su mu u policiji. Još jedna devojka je stanovala u stanu Albanaca a ključeve je dala moja majka , taj ključ je dao gazda od tog stana. U to vreme u našoj zgradi je bilo takodje i dr. napuštenih stanova, a napustili su ih stanari Albanske narodnosti stim što su stanove zaključavali.

Na pitanje zamenika OJT Opt. kaza: ja nikuda nisam izlazio posle povratka od svog strica, nisam šetao po zgadi.

Pošto mu je predloženo šta je rekao u istrazi on kaza da je pri dolasku od strica svario kod pomenutog Keme a da bi uzeo analgin jer ga je bolela glava jer je prethodnog dana išao u C. Goru da nabavi cigarete pa ga je ubila promaja . Kema nije odmah pronašao tako da je on otišao kod svojih roditelja Kada su iz stana njegovih roditelja snaja Nataša i njena majka on je pošao da uzme tabletu. Uzeo je tabletu od Keme a zatim se ponovo vratio na 4 sprat tu sačekao ispred stana svoju majku i snahu kao i Natašu tada su čuli pucnjavu , pa su svi sišli.

Ja bih dodao samo i to da su nakon ovog dogadjaja kružile priče da radi za našu državnu bezbenost i našu i za Albansku pa su ga zbog toga ubili kao i da su u stanu imali novac.

N a zahtev branioca unosi da je opt. Izjavio da je policija pretresa tražila vojnu uniformu.

To je sve što sam imao da iznesem u svoju odbranu.

DOKAZNI POSTUPAK

Oštećena RAMIZA EMINA iz Prištine, opomenuta da je dužna da govori istinu i da ništa nesme prečutati, upozorenja da je davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo i da nije dužna da odgovara na pojedina pitanja iz čl. 100 ZKP pošto se zaklela izjavljuje:

Moj maternji jezik je Srpski ja ga dobro znam i nije mi potreban tumač.

Dobro sam pozna...vala opt. Simonovića jer smo živeli u istoj zgradi on se družio sa mojim sinovima. Ja sa snjnjim nisam sukobljavala ali se moj suprug sukobil o i u poslednje vreme nisu razgovarali. Markovića sam takodje poznavala jer je živeo u zgradi u kojoj ja živim ali se čak nisam javljala njemu. U to vreme kada je došlo do ubistva mog supruga Miloša nisam vidjala u zgradi stim što je u zgradi bili njegovi roditelji i brat, koji su zauzeli jedan stan Albanca. Radi se o stanu dr. Djejmala.

Mi smo sa suprogom ušli u naš stan pre 19,30 h, tražio da zagrejem jelo, večerali smo pa je on ušao u salon da bi gledao dnevnik. Pozvao me da mu skuvam kafu, pa sam mu ja skuvala i on je nastavio da piće kafu a ja sam krenula na terasu noseći čaršav da bi ga istresla.

Tada sam čula zvono a potom korake mog suproga koji je bio krupan čovek, na osnovu čega sam zaključila da će on otvoriti vrata. Kada sam se vrtila on je stajao na vratima i rekao mi policija. Iz njega sam u hodniku videla

dva muškarca u policijskoj uniformi. Oni su čutali. Odmah su gurnuli mog supruga i salon, ušli za njim i pritvorili vrata. Obojica su ušli u ovaj salon. Obojica su na sebi imali pol. uniforme sa šarama. Jedan od njim je bio Miloš Simonović koga sam ja prepoznala. On je na glavi imao kapčekt i na licu tamne naočare, stim što je glavu držao okrnutu naniže verovatno da ga ne bi prepoznala. Imao je pištolj i aut. pušku. Ovaj drugi bio je optuženi Marković Dragiša. On je bio takodje u uniformi policije sa šarama, imao je pištolj, i automatsku pušku, primetla sam da Marković da ima kačket na glavi a za naočere neznam nisam na to obratila pažnju niti to up.

Kada su oni ušli u salon tada je ušao još jedan muškarac ali obučen u šarenu vojnislu unf. On nije imao kapu niti naočare. Prepoznala sam to je bio čovek po imenu Čarli koji je radio u preh. prodavnici u našem soliteru, odnosno ispred našeg solitera. On je takodje imao automatsku pušku, pištolj i nož. Čim je ušao on je počeo da mi psuje majku Šiptarsku šutnuo me u predelu noge tako da sam ja pala. Tražio je ličnu kartu. Ja sam mu rekla da se ona nalazi u drugoj sobi. Radi me on povukao preko sobe, i prolazeći pored naših torbi koju sam pripremila sa stvarima pitao me "šta su ti ove torbe". Ja sam mu rekla da sam se spakovala da idem Radi je on u torbu pronašao jednu moju majcu i stavio mi je u usta dok je drugu pocepoao i njome mi vezao usta. Stavio me na kaupč vezao mi i ruke i noge. Nakon toga je ušao u salon u kome je bio moj suprog sa Milošem i Dragišem.

Uspela sam da odvežem ruke a potom da skinem majcu sa lica, te da odvežem i noge. Izašla sam na terasu u nameri da pozovem nekog od komšija. Radi je pomenuti Čarli izačao da me ponovo tuče i psuje. Tukao me kundarkom po rukama i nogama sve dok se nisam onesvestila.

Kada sam se prosvetila videla sam da u mojoj blizini nema nikoga čula sam jedan pucanj u salonu. Znala sam da su ubili Isu mada sam to shvatila odmah kada su oni ušli u naš stan da će ga ubiti.

Pošto sam čula ovaj pucanj ja sam nekako uspela da na terasu svoje komšike Mire prebacim flašu sa sircetom a potom se podigla pa sam sama prešla sa svoje na njenu terasu. Videla sam da se u njenom stanu nalazi dete, a radilo se o bebi. Ona je već bila izašla iz mog stana. Hoću i to da kažem kada sam bacila flašu Mira je čula da je flaša pala na njenu terasu i izašla i pitala šta je to crna RAMiza. Ja sam joj rekla da su mi odveli Isu. NIšta joj više nisam rekla i ona je odmah otišla.

Iz njenog stana ja sam izašla u hodnik i vidla je na hodniku mog stana. Ja sam je pitala da li je živ Isa ona rekla jeste, jeste. TAda sam je pala i onesvestila - kada sam se prosvetila videla sam mnogo vode oko mene, jer su me košije pokušale da prosveste. Okrenula sam se i videla u hodniku Miloševu majku. Pitala sam je gde joj je sin Miloš pa je ona rekla da je on na terenu. Istovremeno sam ga ja medjutim videla tu u hodniku u pol. uniformi ali bez kape. Nakon toga mene su uveli u stan komšije Čolaković Nikole.

Te večeri ja nikome nisam rekla, ko je bio u mom stanu i ko je ubio moj supruga. To nisam smela da kažem jer komšika Kadrija rekla da čutim do zore jer će nas dobiti.

Iste večeri ja nisam Miloša zvala da podje da me bilo gde vozi.

U stanu Nikole ja sam pitala da li bi mogao dame prebaciti dole do braće moj supruga ali je on rekao da je sada policijski čas i da ja ostanem tu.

TEk sutradan ja sam pribadnicima pol. koji su došli rekla da su u mom stanu bili ovde okrivljeni i pomenuti Čarli a to sam istoč dana rekla i istražnom sudiju Okružnog suda u Prištini.

Mogu da kažem i to da je MIloš na dve ili tri nedelje pre ovog dogadjaja došao kod nas i moj suprug rekao da se spakuje za 15 minuta

i da napusti stan, ali da stan ne zaključava. Nakon toga mi smo zaista spakovali tvari ali nismo otišli, zato što su došle naše komšije kao na pr. Bojanović, Čeda, Gera Simovi, Mirin zet i drugi i rekli nam da ostanemo da će nas oni zaštiti da nikuda ne idem. Zato smo mi i ostali. Naša dva starija sina su bili napustili Kosovo još pre toga, a najmlađi sin na tri četiri dana pre ovog dogadjaja je otišao u Makedoniju.

Mogu da kažem da ja ženu po imenu Kelemen Gordani ne poznajem.

Te večeri ja sam zadobila povredu u vidu zateklina u predelu temena kao i modrice po rukama.

Tog dana ja optuženog Dragišu nisam videla, kao ni te večeri od komičje sam čula da je bio tu i razgovarao sa Nikolom stim što nije bio u uniformi već u civilnom odelu. Mogu da kažem da je njegov otac stalno pijan, i da je stalno pravio probleme, a njegov brat je uz nemiravao stanare jer je ulazio u stanove stanara pri čemu je tvrdio da traži da li koštuju. Njegov brat je bio u rezervnom sastavu policije dok je ranije bio poštar.

Oštećenoj je predčeno da je u istrazi tvrdila da u u njihov stan ušli dvojica da je miloš bio u pol. uniformi a DRagiša u vojničkoj i da je nju vezivao DRagiša kao i da je pitala Miloševu majku da li je on tu da je odvezeta kod devera, te i dajoj je rekao da nesreća da je vozili pa ona izjavljuje: nisam ja to izjavila. TAda tačno nije uneta moja izjava jer sam ja istražnom sudiji rekla da je u stan ušao i treći čovek po imenu Čarli.

Hoću na kraju to da kažem da se posle 2 ipo meseca po ovog dogadja javio Miloš iz Beograda. Najpre je sa njim razgovarao moj sin Enis, koji je rekao da ga nije prepoznao, zatim sam se ja javila pa je on meni rekao da je Miloš posle čega sam ja počela nešto da vičem, a kako je bio tu moj dever Šajip Emini on je uzeo slušalicu i Šula sam da mu je zapretio da će od njega napraviti kad tad gulan.

Na kraju mogu da kažem da sam ja sigurna da su njih dvojica bili u mom stanu, i ubili mog supruga. Moj suprug nije radio za DB već je on radio u Elektro distribuciji. Poznavao je neke ljudi iz SUP-a ali to su nam bili prijatelji. Tačno je da je moj suprug imao pare jer nam je davao sin koji je radio u inostranstvu 14 godina. Mogu i to da kažem da sam po povratku iz Okružnog suda i ulaska u stan videla da je leđ mog supruga odnet, da su stvari ispreturne i tada sam utvrdila da ne dostaje 50.000 DEM. Automobil nam je takodje nestao. To sam ja i ranije rekla ali zašto to nije upisano ja neznam.

Meni Mira nije rekla da je videla bilo koga kada je izašla iz svog stana, pošto sam ja bacila flašu na njenu terasu.

Niko od komšija mi nije rekao da je bilo koga video i da li zna ko je ubio mog supruga ostim što mi je Nikolić Čolaković koji sada žive u Kraljevu u jednom razgovoru kada me pozvao telefonom i ponudio da mi proda svoj stan po nižoj ceni od 20.000 EURA, rekao da on zna ko je ubio mog supruga, i da će mi sve kazati kada se budemo videli, ali da mu prete i da on nije siguran.

Ja sam u sudu rekla da mi je nestao novac kada su posle 4-5 dana uhvatili Markovića kad su me zvali da ga prepoznam.

Ja se pridružem kriv. godnjenu okrivljenih.

Kada su ušli u stan Miloš i Marković moj suprug je rekao policija Inače prilikom ranijih kontakata mi smo se medjusobno zvali komšijama.

Ja sam Markovića prepoznala po izgledu lica a tada je imao malu bradicu kao i danas.

Na pitanje svog pomoćnika ošt. izjavljuje kada mi se javio Miloš telefonom on je rekao da je ubio mog muža, i smejavao se. Na pitanje branjoca optuženog Miloša ona odgovara: meni je Miloš rekao tetka RAmiza kaže me zvao inače, a na albanskom da je Miloš ovde. Inače na albanskom se tetka kaže teza. Ja Albanski dobro razumem, govirim isto albanski ali neznam sve dijalekte.

Moja terasa je zastavljenja i ista je uvećena u odnosu na spošljajni zid.

Na terasi postoji 4 prozora i svi se oni otvaraju prema unutra. Kada se otvore prozori nogom može da se stane i predje na susednu terasu.

Terasa pom. Mire nije bila zastakljena ona se nalazi sa leve strane.

Tog dana kada se dogodio odigrao je Miloša nisam videla jer je inače kretanje bilo ograničeno i smanjeno. U stan sam te večeri ušla u 19,20 h, večera je možda trajala lo-tak minuta a zatim je moj suprug otišao da gleda dnevnik pa sam mu ja skuvala kafu. Kada sam se po prestanku rata vratila posle 3 meseca u ovaj stan, košije Čolakovićevi su već bili otišli kao i sve ostale komije.

Na pitanje branjoca opt. Markovića svedokinja odgovara:

Naš automobil je bio marke Lada. Ključevi od istog se nalazili kod mog supruga i to u njegovom džepu. Taj automobil nije pronađen do danas i nas SUP Nije obavestio gde se on nalazi.

Čarlija sam dobro poznавala, mada neznam njegovo pravo ime, poznajem njegovu suprugu, moj suprug mu je pozajmio novac, ali on nije dolazio kod nas u stan. Čarli nije bio maskiran tako da sam ga prepoznala stim što u takvom stanju u takvom sam se ja tada nalazila nisam zapazila da li ima očiljak na licu.

-lo -

Ja nisam zagledjivala tako da neznam da li je ranije imao ožiljak, ali se radilo o jednom mršavom čoveku.

U Ada je u Prištini bilo struje. Moj suprug je držao novac u jednom posebnom novčaniku u bifeju u salonu. Neznam koji su to aboeni bili. Ja nisam tražila od sudije da opiše povrede koje sam imala, on je video kako ja izgledam, a u to vreme kod lekara nismo mogli da idemo već smo se nalazi i međusobno pozamljivali lekove i pružali jedni drugome pomoć.

Izmedju terase našeg stana i Mirine ne nalazi se zid već nešto poput gipsane ploče.

Sud nije dozvolio pitanje braniocu u kojoj valuti im je sin slao novac Branić tvrdi da njen sin radi u Švajcarske što ona povrđuje stih što tvrdi da je njen sin slao franke ali je Isa sam pretvarao taj novac u marke i nameravao je da mu kupi stan.

Zlato nam nije ukradano mada smo ga imali ali je ono bilo sakrivno na posebno mesto.

Supruga Čarlijeva je radila u hotelu Grand kao soberica ja sam tamо radila u večeraju tako da sam je poznавала.

Na pitanje opt. Miloša svedokinja kaza: prvi put sam ja pozvala Čolakovića pošto sam pronašla njeg broj telefona i tada mi ponudio da mi proda stan. Nakon toga smo se čuli više puta jer smo bili komšije. Ja sam njega zvala samo zbog toga da vidim kako su jer smo duго bili komšije.

Ja se ne sećam da sam nešto rekla Čolakoviću kada je pođeo rat i kada su ušle snage nato pakta.

Lice koje je bilo u vojničkoj uniformi je na evi pištolja imalo neki dodatak, ja sam kasnije saznaла da je to prigušivač.

To sam videla kada mi je prinosio pištolj uz vrat. Nisam videla da li su ona prva dva lica obučena u polic. uniformu imali na pištoljima prigušivač.

Sud još unosi da je ošt. prilikom davanja svog iskaza izjavila da je lice koje je nju vezalo pokušalo da spreči njen izlazak na terasu tako što je zamrzivač koji se nalazi na terasi delom povuklo ispred samih vrata od terase. To je učinio kada je nju vezao. S obzirom da je samo malo pomerio te je ona mogla da izadje na terasu kada se odvezala.

Branioci i optuženi prigovaraju iskazu oštećene kao neistinitite.

U pogledu dobune dokazonog postupka zamenik OJT PREDlaže sasluženici svedaka Čolaković Nikole, a branioci opt. treže nekoliko dana da bi pribavili adresu ovih svedoka.

Sud donosi

R E Š E N J E

Da se saslužuju svedoci koji je predložio zastupnik oštutebe ali i svedoci koji su saslužani u istrazi koji su bili na mestu događaja i to Jovanović Slaviša, Danijela Lazić, Džudović Zoran, Filić Radisava, Band Bijana, Janković Miodraga, Danijela Minčić, Gerasimović Sretena, Kovačević Nikole, Gorana Kostića, Ljiljane Djukanović, Dimitrijević Nataše, Bojović Mire, Keleman Gordane, Kemal Gašija. Adrese ovih ljudi pribaviti preko SUP-a.

Zbog saslužanja ovih svedoka pretres se odlaže a naredni se zakazuje za 22.11.2004 godine, sa početkom u 9,00 h, što je strankama saopštено a pisanim putem pozvati svedoke.

Overavaju: